

Reacció en cadena d'aliances bancàries

La reacció en cadena de fusions i aliances de la gran banca comença a tenir conseqüències als Països Catalans. De moment, les entitats d'aquí han optat per buscar socis a fora de l'estat espanyol.

JORDI FORTUNY

Les últimes setmanes hi ha hagut moltes notícies sobre noves fusions o aliances bancàries, i a un ritme cada vegada més accelerat. És una autèntica reacció en cadena de tota la banca per a no quedar fora de joc en el nou panorama que està definint l'entrada en escena d'Internet.

Abans d'Internet ja hi havia fusions i aliances, com a conseqüència de la globalització de l'economia, però la possibilitat creixent d'oferir serveis financers a través de la xarxa i la imminent unificació monetària europea (1 de gener del 2002) han desbordat les previsions. Els bancs i caixes de Catalunya, el País Valencià o les Illes Balears no eren aliens a aquest procés, però les últimes onades s'han notat amb més força que mai.

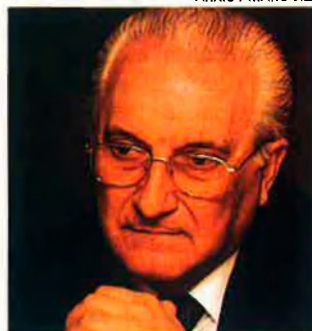
Fa tot just dos mesos, la fusió del Banc Bilbao Biscaia

ARXIU / EFE

ARXIU

ARXIU / MARC VILA

Dalt, Josep Vilarasau (president de la Caixa), i a sota Josep Oliu (president del Sabadell) i Josep Jané Solà (president de Bankpyme).

amb Argentaria (BBVA) ja va tenir com a conseqüència la pròxima absorció i desaparició de Banca Catalana i el Banc d'Alacant, que eren filials dels dos grans bancs fusionats.

Era una notícia fins a cert punt previsible, no com la sorpresa majúscula del passat 9 de març, quan el Banc Sabadell va anunciar una ambiciosa aliança amb el Banc Comercial Portuguès (BCP) per col·laborar estretament en la península ibèrica. Els dos bancs, Sabadell i BCP, es vincularan accionarialment, participaran l'un en el consell d'administració de l'altre i fins i tot les

oficines portugueses del Sabadell s'integraran en la xarxa del banc portuguès. No seria una notícia gaire extraordinària si no fos perquè el Sabadell, fundat fa més de cent anys, no tenia fins ara cap accionista amb més del 0,7% de les accions, i a partir d'ara el BCP en tindrà el 10%.

Una altra incorporació a l'accionariat i al consell d'administració del Sabadell –no tan important, però força simbòlica– és Joaquim Folch-Rusinol, fabricant de les pintures Titan, que fa poc temps va abandonar el Banc Santander arran de la fusió amb el Central Hispa-

no. Joaquim Folch va destacar la participació al Santander de son pare, que és amic del vell Emilio Bo

L'opció del Sabadell de buscar socis a Europa (a través de negociacions amb entitats italianes) és una tendència generalitzada entre les entitats catalanes i contrasta amb l'aposta llatinoamericana de la gran banca espanyola. Uns mesos, Bankpyme, de Barcelona, ja es va aliar amb el grup italià Bipop-Caixa que ara té el 5% del banc Sabadell i el 40% de Bankpyme on line, la banca electrònica del grup. L'expansió internacional de Bankpyme ha portat també a obrir oficines abans que cap altre banc espanyol, a Luxemburg, un dels principals places bancàries del món (hi operen entitats financeres, més de les 187 de París o les 120 de Madrid).

Fins i tot l'altra gran notícia bancària dels últims dies és la fusió dels alemanys Deutsche Bank i Dresdner Bank, que convertirà en el primer banc de tot el món, ha tingut repercussions aquí. La Caixa Pensions, propietària del 25% del capital del Deutsche Bank (que va comprar per 189.000 milions de pessetes), veurà reduïda la seva participació al 2% a causa de la fusió. I continuarà essent el segon accionista (... del primer banc del món), després de l'alemanya seguradora Allianz, que té una participació de quasi un 5% del futur gegant bancari (anàlisi de Miquel Ramon a la pàg. 13).